

Plezier, het geschenk van de klei.

Wie het atelier van de Belgische beeldend kunstenares Kris Campo (47) binnenstapt, wordt al snel gegrepen door de passie en de intensiteit waarmee zij met haar medium, klei, omgaat. Haar werk

is een complexe, hedendaagse zoektocht naar de relatie tussen vorm, evenwicht, kleur, decoratie en het vatten van de vergankelijkheid in keramische objecten.

Kris Campo is intussen al zo'n dertig jaar bezig met keramiek, zonder veel vertoon maar gestaag verder werkend aan een eigen oeuvre. Ze lijkt wel vooral voor zichzelf te creëren en het publiek, dat maar mondjesmaat werk van haar te zien krijgt, komt op de tweede plaats. Campo is dan ook iemand die eerder in stilte werkt. Eigenzinnig maar gestaag verder zoekend en evoluerend.

Leerschool Maredsous

De basis van haar huidige werk, legde ze al zo'n dertig jaar geleden, toen ze haar eerste opleiding kreeg in de keramiekateliers van de abdij van Maredsous. Onder de begeleiding van de Italiaanse meester-pottendraaier Antonio Lampecco geraakte ze helemaal begeistert door de klei en werd ze al snel zelf een begenadigd pottendraaister ...

Haar studiejaren in de Antwerpse Academie, bij de befaamde keramist Achiel Pauwels, verlopen turbulent. Van de academie in Antwerpen trekt ze naar het Sint-Lucas Instituut in Gent bij Marnix Hoys en Rik Vandeweghe. Daar tracht ze tot rust te komen door terug te gaan naar de kern, naar de meest elementaire vorm op de schijf, ontdaan van alles.

(foto 1)

'Die idee om terug te gaan naar de essentie van de vorm, vond ik ook terug bij de Duits/Engelse Hans Coper, die ik in die tijd ontdekte. De eenvoud in zijn werk trok mij erg aan', zegt ze daarover zelf.

Rubens, Wouters en Chagall

Na haar studies komt Kris Campo terecht in de educatieve dienst van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen. Gedurende 17 jaar begeleidt ze daar groepen schoolkinderen, van kleuters tot twaalfjarigen, in het kijken naar kunst en het zelf experimenteren met kleuren, thema's, vormen, materialen ...

"Dagelijks leven tussen de schilderijen van Rubens, Wouters, Chagall, Ensor en vele anderen, en hun werken toegankelijk maken voor kinderen, heeft mij enorm beïnvloed. Qua vorm, kleur, maar ook qua inhoud.

Hier ontdekte en leerde ik dat het belangrijk is eerst en vooral een goed vakman te worden. De allereerste opdracht voor de kunstenaar is om het medium waarvoor hij of zij kiest, van binnen en van buiten te leren kennen en er de technische aspecten van te beheersen. Het is door de expressie van een persoonlijke visie, via het ambacht, dat een werk zijn beeldende kracht krijgt."

Onder invloed van die ervaring in het museum, evolueren haar oorspronkelijke potvormen meer en meer naar pure objecten, zonder enige functionaliteit.

Eerst sluit ze de oorspronkelijke bolle vorm door er een deksel op te zetten (foto 2). Eerst is dat nog een soort losse 'stop', waarmee de pot open en toe gemaakt kan worden. Maar vervolgens laat ze het deksel gewoon integraal deel uitmaken van de vorm. Het wordt meer conisch, verliest elke functie en verdwijnt binnen de vorm.

Campo puurt de potvorm verder uit tot er diabolovormen (foto 3) ontstaan: kegelvormige structuren, die met de punt op elkaar geplaatst in het midden versmallen en zo op elkaar balanceren.

Vanuit dezelfde gedachtegang, maar in een omgekeerde logica, ontwikkelt ze een schaalvorm, waarbij de kegelvormen in elkaar schuiven en elkaar ondersteunen (foto4). De lijn gevormd door de rand van de ondersteunende schaal, breekt de symmetrie en geeft het werk een heel eigen dynamiek.

De aspecten vorm, evenwicht en kleur manifesteren zich meer en meer in haar werk dat een heel eigen atmosfeer gaat uitademen.

"Dit is ook de periode dat kleur zijn weg vindt in mijn werk", vertelt ze.

"De schilderijen waar ik dagelijks mee geconfronteerd werd, moeten onbewust een grote invloed gehad hebben op het samenstellen van mijn persoonlijk kleurenpalet. Vale, gebroken, wat vervagende kleuren. Kleuren die voor vele mensen blijkbaar vervreemdend overkomen, maar die ik zelf zie opduiken in de schilderijen van bijvoorbeeld Ensor, Rik Wouters en Chagall."

Licht en plezier

In haar zoektocht naar 'lichtheid' komt ze terecht bij de wat bizarre, maar uitermate creatieve en productieve 'mad potter of Biloxi', George Ohr, een 19de eeuwse pottenbakker uit de Verenigde Staten.

"Hoe die man beweging, lichtheid, plezier maar ook een intensieve kracht, in zijn werk kan brengen, vind ik sensationeel", zegt Kris Campo. "Zijn leven en werk stimuleert mij om verder gewoon mijn eigen weg te volgen.

Te onderzoeken, te durven en te riskeren. Altijd opnieuw. Het is de enige manier om een geschenk te krijgen."

De zoektocht om dat spanningsveld tussen die verschillende componenten zo scherp mogelijk te maken, wordt de grote uitdaging. De symmetrie wordt nu helemaal doorbroken en er ontstaat een spel van balanceren. Haar 'objecten' worden abstracte figuren die op hun eentje of samen aan het bewegen gaan. Ze creëert een soort 'draaiende Derwisjen' en objecten die wel lijken te dansen. (foto5)

Triadische Ballet

Zo komt ze terecht bij het Triadische Ballet van Oscar Schlemmer, waardoor ze al langer fel begeistert was.

“Het Triadische Ballet draagt al die elementen in zich die ook in mijn werk zo’n grote rol spelen: vorm, evenwicht, kleur, maar ook licht, beweging en decor.”

Decor is voor Campo niet gewoon decoratie, maar heeft een veel ruimere betekenis, als een vorm van expressie. Een studiereis naar China in 2004 brengt haar op het juiste spoor om dat idee over decor binnen te brengen in haar nieuwe werk. Ze ontdekt er de schitterende Chinese decals. (foto 6/7)

De combinatie van de invloeden uit het Triadische Ballet, van George Ohr en van de Chinese decoratietechnieken, brengen de evolutie van haar werk in een stroomversnelling.

Hoewel ze nog steeds vertrekt vanuit dezelfde conische basisvorm, wordt de vormgeving van haar objecten terug complex, maar tegelijk ook frivol en onvoorspelbaar, prikkelend, verrassend. En vooral luchtig. Die luchtigheid wordt nog versterkt door de subtiel verknijpte en gecombineerde decals, die voor een vervreemdende, soms puur grafische, maar soms ook ronduit ludieke noot zorgen.

“Door de kostuums van het Triadische ballet als inspiratiebron te gebruiken ben ik tot de vormtaal van mijn laatste, nieuwe werk gekomen. Hierin probeer ik vorm, evenwicht, kleur, beweging, licht en decor te verenigen tot een globale beleving. De vormen ontstaan uit de schaalvorm en hebben enkel nog een beeldende, artistieke waarde. Een meerwaarde binnen deze werken is dat ze op verschillende manieren geplaatst en bekeken kunnen worden. Dat creëert nog een extra dimensie binnen het werk ... De decoratie is hier duidelijk een deel van het geheel geworden.

Mijn ultieme betrachting is dat deze werken beweging en expressie uitstralen en dat ze een gevoel van ‘lichtheid en plezier oproepen bij degene die ze bekijkt.’ (foto 8-23)

Koen Van den Broeck